

עין משפט
נר מצוה

מזאבגדמייפ"ד
מהלכות
עבודת יוה"כ
הלכה א:
בוחה
זחטמייפ"ד
מהל' בית הצמירה
הלכה א:
במייפ"ד
מהלכות
עבודת יוה"כ
הלכה א:
גכמייפ"ד
מהל' ממדין
הלכה ח:

מוסף רש"י

יצא ובא לו בדרך בית כניסתו. פניו כלפי לפני לפנים, כדרך שנכנס כן מחזור ויואל דרך אחוריו (חולין יג). שנאמר ואת כלי הזהב וגו'. ודמכיס ליגנו מזלז, ובריות ה). הנה דהי ארון הוי ארגו כהדים ובי ליגנו ליגנו כהדים (בריות ה). תנו את ארון הקודש וגו'. אין לכם משא בכתף. ונרטיקו כמכסיס קטלים אמר להם אם גלה עמכם לצבל שוב אין אתם מחזירין אותו כמכסיס וגו' (שם). ואתיה משמרת משמרת. כתיב נמקל למשמרת לאות ללני מרי, צללנמ למשמרת לזרומיכס (שם).

רבינו הגנאל

ראינו הן, שאת משוקדים מחר ארור וקם. ונתיא הוא יוסף איש הוצל הוא איסי וכן יהודה. ופרקינן באורייתא ליכא אבל כבביא איכא קראי טובא דלתי לזו הכרע. ואת דבני רב חסדא כתיב וישלח את נערי בני ישראל ועלו אלנא בני ישראל ועלו אלנא וגו'. האי בעיא בחגיגה היא בפרק ראשון, ואמרין בה למאי נפקא מינה, מר זוטרא אמר לפיסק טעמא, רב אחא אמר לאומר הרי עלי עולה כעולה שהקריבו ישראל במדבר מאי, פרים הוו או כבשים הוו, תיקין. החיצונה פרופה מן הדורות כו'. תנן סתמא כו' מאיר דאמר בין המובח למנוחה היה מזהלך. (ב' סוניאנא, במקדש ראשון היה בו הארון והיה כותל ולא היה בו פרוכות ובמקדש שני היו פרוכות ולא היה בו ארון, כי יאשיהו גזזו שנאמר ויאמר ללרים המבינים לכל ישראל הקדושים לה' תנו את ארון הקודש בבית [אשר בנה] שלמה בן דוד מלך ישראל אין לכם משא בכתף נתת עבדו את ה' אלהיהם ואת עמו ישראל. ותני משגנו ארון נגנוה עמו צנצנת הון וצלוחית שמן המשחה ומקלו של אהרן בשיקדיה ופרחיה, וארגו ששיגרו הפלשתיים דורון אלהי ישראל, וכל כלי הזהב. ואי' אלעזר אתיא שמה. נאמר בארון והבאת שמה מבית לפרוכת את ארון העדות, ובצנצנת נאמר קח צנצנת ותן שמה, ובמקלו של אהרן והנחתם באהל מועד לפני העדות אשר אועד לכם שמה, ונאמר בשמן המשחה ואל בני ישראל תדביר לאמר שמן משחת קודש יהיה זה לי לדורותיכם. ובמטה אהרן נאמר ויאמר ה' אל משה השב את מטה אהרן למשמרת לדורותיכם. **צבר** את הקטורת על גבי גחלים. תנן כמאן דאמר צוברה לאפוקי כמאן דאמר מפרזה. ובשמיטת עומר אחוריו למזרח ופניו למערב, וצובר הקטורת כלפי המערב שהוא פנים הבית, ולפיכך אומרים לו הוזה אל תתחיל מלפניך שמא תכווה מן השלהבת העולה ומן העשן.

נאמר במקלו של אהרן והנחתם באהל מועד לפני העדות אשר אועד לכם שמה, ונאמר בשמן המשחה ואל בני ישראל תדביר לאמר שמן משחת קודש יהיה זה לי לדורותיכם. ובמטה אהרן נאמר ויאמר ה' אל משה השב את מטה אהרן למשמרת לדורותיכם. **צבר** את הקטורת על גבי גחלים. תנן כמאן דאמר צוברה לאפוקי כמאן דאמר מפרזה. ובשמיטת עומר אחוריו למזרח ופניו למערב, וצובר הקטורת כלפי המערב שהוא פנים הבית, ולפיכך אומרים לו הוזה אל תתחיל מלפניך שמא תכווה מן השלהבת העולה ומן העשן.

נאמר במקלו של אהרן והנחתם באהל מועד לפני העדות אשר אועד לכם שמה, ונאמר בשמן המשחה ואל בני ישראל תדביר לאמר שמן משחת קודש יהיה זה לי לדורותיכם. ובמטה אהרן נאמר ויאמר ה' אל משה השב את מטה אהרן למשמרת לדורותיכם. **צבר** את הקטורת על גבי גחלים. תנן כמאן דאמר צוברה לאפוקי כמאן דאמר מפרזה. ובשמיטת עומר אחוריו למזרח ופניו למערב, וצובר הקטורת כלפי המערב שהוא פנים הבית, ולפיכך אומרים לו הוזה אל תתחיל מלפניך שמא תכווה מן השלהבת העולה ומן העשן.

(א' אולי י"ל סוגיא דשמעתא במקדש הרשון.

נב:

שׂאת משוקדים מחר ארור וקם. תימה הוא דלא נקטיניהו כסדר שכן כמזכיר צמורה והכי הוה ליה למימר שאת ארור מחר משוקדים וקם ואת' אמאי לא דרשיניהו לכו לפנייה ולאחרייה כמו צננך וצמרנית (ויקרא כה) דדרשינן ליה צפרק אחיו נשך (צ"מ סא). לפניו ולאחוריו וכמו ורסך דדרשינן ליה צפ' אמר להם הממונה (לעיל דף לא): אופשט ואלנשג י"ל גבי שאת אי קאי אלס מטיצי אז הוא לשון סליחה ואי קאי אוּלס לא מטיצי אז הוא לשון נשילות עון וכן ארור אי קאי אשור אז קאי אשכס שהוא כנען דכתיב ארור כנען ואי קאי אלפס אז קלל אפס וכן מחר אי קאי אמלממה ואכני נצב על ראש הגבעה היום להסתפל קודם המלממה דכתיב העירוך שועך לא צצר (איזב לו) או קאי אלכני נצב מחר להסתפל וכן וקם ולפי שאין פירושם שוב ע"כ אין להם הכרע אבל אמשוקדים קשה וי"ל משום דליכא אתנחתא צגביעיס וצמנורה ארבעה גביעיס ומשמעו משוקדים כפתוריה ופרחיה וקרא אחרינא מוכחא דמשוקדים לא קאי אלס אגביעיס דכתיב שלשה גביעיס משוקדים ולהכי אין לו הכרע והא דפליגי תנאי צנכיס צפ' שני (דף כד.) גבי ולקח הכהן מדס הטטות צאצצכו ונתן (ויקרא ד) דליכא דמוקי צאצצכו אלקיחה ואיכא דמוקי אמתיה ואיכא דמוקי אתריווייה יט לפרש טעמא דמאן דמוקי ליה אתריווייה משום דפשטא דקרא אלקיחה דלפניו קאי ומוקמין ליה נמי אמתיה כדאשכחן צמלואיס דכתיב ולקחת מדס הפר ונתתה על קרנות המזבח צאצצנך (שמות כט) והתס על כרחך קאי אמתיה ומאן דלא מוקי ליה אלס אלקיחה כשמעוטייה ומאן דמוקי ליה אמתיה יליף ממלואיס דהתס לא קאי אלס אמתיה דלפניו ולאו אלקיחה דלפניו פניו:

הוא יוסף הבבלי בוי': והא דלמר ליה רב אסי לרבי שילא צפ' צנות כומיס נדה (דף לו:): אלס הוא איסי בן יהודה דהוא איסי בן גור אריה דהוא איסי בן גמליאל דהוא איסי בן גמליאל דהוא איסי בן מהללאל דהוא איסי בן עקיבא שמו בדאורייתא ליכא בדנביאי איכא ובדאורייתא ליכא והא איכא דבבאי רב חסדא ויישלח את נערי בני ישראל ויעלו עולות כבשים ויזבחו זבחים שלמים (דברים או דילמא אידי ואידי פרים לרב חסדא מספקא ליה לאיסי בן יהודה פשיטא ליה: **מתני'** החיצונה היתה פרופה מן הדורים ופנימית מן הצפון מהלך ביניהן עד שמוגיע לצפון הגיע לצפון הופך פניו לדרום מהלך לשמאלו עם הפרוכת עד שהוא מגיע לארון **הגיע לארון** נותן את המחתה בין שני הברדים **יצבר את הקטרת** על גבי גחלים ונתמלא כל הבית כולו **עשן** **יצא** ובא לו בדרך בית כניסתו **ומתפלל תפלה** קצרה בבית החיצון **יולא היה מאריך בתפלתו** שלא להבעית את ישראל: **גב'** במאי עסקין אילימא **במקדש ראשון** מי הוו פרוכת אלא במקדש שני מי הוה ארון והתניא **המשנגנו ארון** נגנוה עמו **יצנצנת המן ויצלוחית** שמן המשחה **ומקלו של אהרן** ושיקדיה ופרחיה וארגו ששיגרו פלשתים דורון לאלהי ישראל שנאמר **ו** **וכלי הזהב אשר השיבותם לו** אשם תשימו בארגו מצדו ושלחתם אותו והלך ומי גזזו **ויאשיהו גזזו מה ראה** שגזזו ראה שכתוב **יולך ה' אותך ואת מלכך אשר תקים עליך עמוד וגזזו שנאמר** **ויאמר** ללויים המבינים לכל ישראל הקדושים לה' תנו את ארון הקודש בבית אשר בנה שלמה בן דוד מלך ישראל אין לכם משא בכתף עתה עבדו את ה' אלהיכם ואת עמו ישראל ואמר ר' אלעזר אתיא **שמה** **שמה** ואתיא **דורות** **דורות** ואתיא **משמרת** **משמרת** לעולם במקדש שני ובאי הגיע לארון מקום ארון והא קתני נתן את המחתה לבין שני הברדים אימא כבין שני הברדים: **צבר את הקטרת** על גבי גחלים: תנן כמאן דאמר צוברה תני חדא צוברה פנימה שהיא חוצה לו ותניא אידך צוברה חוצה שהיא פנימה לו אמר אבבי תנאי היא ואמר אבבי מסתברא כמאן דאמר פנימה שהיא חוצה לו **ידתנן** **מלמדוין אותו** הוזהר שלא

הוא יוסף הבבלי בוי': והא דלמר ליה רב אסי לרבי שילא צפ' צנות כומיס נדה (דף לו:): אלס הוא איסי בן יהודה דהוא איסי בן גור אריה דהוא איסי בן גמליאל דהוא איסי בן מהללאל דהוא איסי בן עקיבא שמו בדאורייתא ליכא בדנביאי איכא ובדאורייתא ליכא והא איכא דבבאי רב חסדא ויישלח את נערי בני ישראל ויעלו עולות כבשים ויזבחו זבחים שלמים (דברים או דילמא אידי ואידי פרים לרב חסדא מספקא ליה לאיסי בן יהודה פשיטא ליה: **מתני'** החיצונה היתה פרופה מן הדורים ופנימית מן הצפון מהלך ביניהן עד שמוגיע לצפון הגיע לצפון הופך פניו לדרום מהלך לשמאלו עם הפרוכת עד שהוא מגיע לארון **הגיע לארון** נותן את המחתה בין שני הברדים **יצבר את הקטרת** על גבי גחלים ונתמלא כל הבית כולו **עשן** **יצא** ובא לו דרך כניסתו. **דליגי תנאי צנכיס צפ'** שני (דף כד.) גבי ולקח הכהן מדס המנוגוע אפילו נכנס כולו חוץ מחוטמו טעור מדאטטריך והבא אל הבית (ויקרא יד) דרך ציאה אסרה תורה יציאה דרך אחוריו שמה יציאה כדלמר הכא דלע"ג דכתיב **ויאל אל המזבח** (ויקרא טו) **יואל** דרך אחוריו כתלמיד הנספטר מרבוט: **אל** המחתה של **צד פנים** שאותו **ראש המחתה אינו לצד ידו והולך ומושך ידה ומניח אידך**. מתחיל לצוברה צראש הפונה חוצה לצד ההיכל שהיא

חוצ מחוטמו טעור מדאטטריך והבא אל הבית (ויקרא יד) דרך ציאה אסרה תורה יציאה דרך אחוריו שמה יציאה כדלמר הכא דלע"ג דכתיב **ויאל אל המזבח** (ויקרא טו) **יואל** דרך אחוריו כתלמיד הנספטר מרבוט: **אל** המחתה של **צד פנים** שאותו **ראש המחתה אינו לצד ידו והולך ומושך ידה ומניח אידך**. מתחיל לצוברה צראש הפונה חוצה לצד ההיכל שהיא

חוצ מחוטמו טעור מדאטטריך והבא אל הבית (ויקרא יד) דרך ציאה אסרה תורה יציאה דרך אחוריו שמה יציאה כדלמר הכא דלע"ג דכתיב **ויאל אל המזבח** (ויקרא טו) **יואל** דרך אחוריו כתלמיד הנספטר מרבוט: **אל** המחתה של **צד פנים** שאותו **ראש המחתה אינו לצד ידו והולך ומושך ידה ומניח אידך**. מתחיל לצוברה צראש הפונה חוצה לצד ההיכל שהיא

חוצ מחוטמו טעור מדאטטריך והבא אל הבית (ויקרא יד) דרך ציאה אסרה תורה יציאה דרך אחוריו שמה יציאה כדלמר הכא דלע"ג דכתיב **ויאל אל המזבח** (ויקרא טו) **יואל** דרך אחוריו כתלמיד הנספטר מרבוט: **אל** המחתה של **צד פנים** שאותו **ראש המחתה אינו לצד ידו והולך ומושך ידה ומניח אידך**. מתחיל לצוברה צראש הפונה חוצה לצד ההיכל שהיא

חוצ מחוטמו טעור מדאטטריך והבא אל הבית (ויקרא יד) דרך ציאה אסרה תורה יציאה דרך אחוריו שמה יציאה כדלמר הכא דלע"ג דכתיב **ויאל אל המזבח** (ויקרא טו) **יואל** דרך אחוריו כתלמיד הנספטר מרבוט: **אל** המחתה של **צד פנים** שאותו **ראש המחתה אינו לצד ידו והולך ומושך ידה ומניח אידך**. מתחיל לצוברה צראש הפונה חוצה לצד ההיכל שהיא

חוצ מחוטמו טעור מדאטטריך והבא אל הבית (ויקרא יד) דרך ציאה אסרה תורה יציאה דרך אחוריו שמה יציאה כדלמר הכא דלע"ג דכתיב **ויאל אל המזבח** (ויקרא טו) **יואל** דרך אחוריו כתלמיד הנספטר מרבוט: **אל** המחתה של **צד פנים** שאותו **ראש המחתה אינו לצד ידו והולך ומושך ידה ומניח אידך**. מתחיל לצוברה צראש הפונה חוצה לצד ההיכל שהיא

הוציאו לו פרק חמישי יומא

שאת. הלא אס מטיצי שאת (צראשית ד) ולשון סליחה הוא או שאת אס לא מטיצי ולשון נשילות עון הוא: **משוקדים**. ארבעה גביעיס משוקדים (שמות כה) או משוקדים כפתוריה ופרחיה: **מחר**. ואל הלחם צעמלק מחר (שס י) או לא והלחם צעמלק מיד ומחר אנכי נצב והיום אי אתה זריך למפלתי:

ארור. וצראנזס עקרו שור (צראשית מט) ארור שור של שכס שהוא מארור כנען או ארור אפס כי עו: **וקם**. הך שוכב עם אצומין וקם (דברים לא) וכלן ס רמז לו תחית הממים או וקם העס הזה חנה: **ויעלו עולות כבשים**. ונ"מ לפסוק כאן את הטעם צאמנחתא או דילמא אידי ואידי פרים ואין אמנחתא צטעס עולות אלס טעס גרש ויעלו עולות כדי שיתחבר גרש אחריו: **מתני'** **החיצונה פרופה מן הדרוס**. רבנן קאמרי לה: **פרופה**. ראשה כפולה לצד החוץ ונאחזת בקרס של זהב להיות פתוחה ועומדת: **מפלך צינייה**. נכנס צפריפת הדרוס ומהלך ציניה עד שמגיע לפריפת הכפון: **הגיע לצפון**. ומשנכנס לתוך (ט) החלל הפך פניו לדרום לילך עד בין הצדים שהס צאמצע החלל כדלמר מר (צ"צ דף טז.) ארון שעשה משה היה לו חויר עשרה אמות צבית קדשי הקדשים לכל רוח ורוח: **מהלך לשמאלו עם הפרופה**. שהמהלך מנפון לדרוס שמאלו למזרח והפרוכת היטה לו למזרח החלל א לצין שני הצדים והצדים היו ארוכים עד הפרוכת ראשן אחד למערב והשני למזרח אחד צראש הארון לצפון ואחד צראשו לדרוס ואורך אמתס וחצי של ארון צינייה: **דך נינפסו**. כשס שנכנס כשהולך לדרוס עד שהגיע לארון פניו כלפי דרוס כך כשיאל לא היסב את פניו לנאט אלס יואל דרך אחוריו ופניו לארון: **צניס החיצון**. צהיכל: **גמ' מו** הוו **פרופה**. אמה ערקסין הוה: **טשימו צארגו מזרו**. אלמא גבי ארון הוה קאי וממילא שמעינן דעמו גגנו: **יולך ה' אופך**. ודאש שמה יגלה לצבל: **תנו את ארון הקדש צבית**. והא התס קאי אלס גניזה היא: **אסיא שמה שמה וכו'**. כתיב הארון אשר אועד לך שמה (שמות ג) וכתביב צללננת המן ותני שמה מלא העומר (שס טו) ואתיא כלוחית מנצנצת המן: **דורות** **דורות**. כתיב צלנצננת למשמרת לדורותיכס (שס) וכתביב צללוחית שמן משחת קודש יהיה זה וגו' (שס ג) ואתיא מקלו של אהרן נקוט מיסא פלגא נידך, משמע דקאי אלעילי ואלעיל, וי"ל דפשיטא ליה דלא קאי אלס אלעילי וידוע מה שעמדי להיות פשוט לכו מנדכבי חנה אחרי אלהי נכו. או דר"באמ אידי ואידי פרים. ופס"ק דחגיגה א.ן. צ מפרש למאי נפקא מינה. החיצונה פרופה מן הדורים. אלס איפכא לא מנינו למיעבד סהא חיונה פרופה מן הכפון פנימית מן הדרוס דאס כן שמאלו כלפי ארון ואין זה דרך כבוד. ריב"א. והתניא משנגנו הארון כו'. הוה מצי לאינויי ברייתא (כ) ולקמן דלרון גלה לצבל דק"ל לךך משה טוטה דקמ"ב דהא שמיטתל הארון. מקלו של אהרן שקדיה ופרחיה. ממהי למה מוכיר ופרחיה וכלא גמל שקדים, ונראה כי מקאת הפרחים נשארו גמל גמלו שקדים ושאלרו פרחיס. אתיא שמה שמה. ואת' למה לי ג"ש הא כתיב (שמות טו, דן) ויניחוה אהרן לפני העדות, משמע שלעולם כריך שיאה דק"ל להאי תנא שאין מעבידין לפור חוזה לו קודם שיפור פנימה לו.

נצנצנת משמרת משמרת דכתיב ציה למשמרת לאות לצני מרי (במדבר יז): **כנין שני הצדים**. כלילו היו שס ונותנה צינייהס: **סנן**. מתני' כמ"ד צברייתא דלעיל [דף מט:] לצוברה כדי שיאה עשנה שהיה לצא: **סני חדא לצוברה פנימה שהיא חוצה לו**. מתחיל לצוברה צראש ידו אליו ולצור תמיד במשיכה עד ראש המחתה השני אשר אלס צית פנימה לו צצד גופו והולך ולצור תמיד הלאה עד ראש המחתה השני: **שלא**

נקוט מיסא פלגא נידך, משמע דקאי אלעילי ואלעיל, וי"ל דפשיטא ליה דלא קאי אלס אלעילי וידוע מה שעמדי להיות פשוט לכו מנדכבי חנה אחרי אלהי נכו. או דר"באמ אידי ואידי פרים. ופס"ק דחגיגה א.ן. צ מפרש למאי נפקא מינה. החיצונה פרופה מן הדורים. אלס איפכא לא מנינו למיעבד סהא חיונה פרופה מן הכפון פנימית מן הדרוס דאס כן שמאלו כלפי ארון ואין זה דרך כבוד. ריב"א. והתניא משנגנו הארון כו'. הוה מצי לאינויי ברייתא (כ) ולקמן דלרון גלה לצבל דק"ל לךך משה טוטה דקמ"ב דהא שמיטתל הארון. מקלו של אהרן שקדיה ופרחיה. ממהי למה מוכיר ופרחיה וכלא גמל שקדים, ונראה כי מקאת הפרחים נשארו גמל גמלו שקדים ושאלרו פרחיס. אתיא שמה שמה. ואת' למה לי ג"ש הא כתיב (שמות טו, דן) ויניחוה אהרן לפני העדות, משמע שלעולם כריך שיאה דק"ל להאי תנא שאין מעבידין לפור חוזה לו קודם שיפור פנימה לו.

נקוט מיסא פלגא נידך, משמע דקאי אלעילי ואלעיל, וי"ל דפשיטא ליה דלא קאי אלס אלעילי וידוע מה שעמדי להיות פשוט לכו מנדכבי חנה אחרי אלהי נכו. או דר"באמ אידי ואידי פרים. ופס"ק דחגיגה א.ן. צ מפרש למאי נפקא מינה. החיצונה פרופה מן הדורים. אלס איפכא לא מנינו למיעבד סהא חיונה פרופה מן הכפון פנימית מן הדרוס דאס כן שמאלו כלפי ארון ואין זה דרך כבוד. ריב"א. והתניא משנגנו הארון כו'. הוה מצי לאינויי ברייתא (כ) ולקמן דלרון גלה לצבל דק"ל לךך משה טוטה דקמ"ב דהא שמיטתל הארון. מקלו של אהרן שקדיה ופרחיה. ממהי למה מוכיר ופרחיה וכלא גמל שקדים, ונראה כי מקאת הפרחים נשארו גמל גמלו שקדים ושאלרו פרחיס. אתיא שמה שמה. ואת' למה לי ג"ש הא כתיב (שמות טו, דן) ויניחוה אהרן לפני העדות, משמע שלעולם כריך שיאה דק"ל להאי תנא שאין מעבידין לפור חוזה לו קודם שיפור פנימה לו.

נקוט מיסא פלגא נידך, משמע דקאי אלעילי ואלעיל, וי"ל דפשיטא ליה דלא קאי אלס אלעילי וידוע מה שעמדי להיות פשוט לכו מנדכבי חנה אחרי אלהי נכו. או דר"באמ אידי ואידי פרים. ופס"ק דחגיגה א.ן. צ מפרש למאי נפקא מינה. החיצונה פרופה מן הדורים. אלס איפכא לא מנינו למיעבד סהא חיונה פרופה מן הכפון פנימית מן הדרוס דאס כן שמאלו כלפי ארון ואין זה דרך כבוד. ריב"א. והתניא משנגנו הארון כו'. הוה מצי לאינויי ברייתא (כ) ולקמן דלרון גלה לצבל דק"ל לךך משה טוטה דקמ"ב דהא שמיטתל הארון. מקלו של אהרן שקדיה ופרחיה. ממהי למה מוכיר ופרחיה וכלא גמל שקדים, ונראה כי מקאת הפרחים נשארו גמל גמלו שקדים ושאלרו פרחיס. אתיא שמה שמה. ואת' למה לי ג"ש הא כתיב (שמות טו, דן) ויניחוה אהרן לפני העדות, משמע שלעולם כריך שיאה דק"ל להאי תנא שאין מעבידין לפור חוזה לו קודם שיפור פנימה לו.

נקוט מיסא פלגא נידך, משמע דקאי אלעילי ואלעיל, וי"ל דפשיטא ליה דלא קאי אלס אלעילי וידוע מה שעמדי להיות פשוט לכו מנדכבי חנה אחרי אלהי נכו. או דר"באמ אידי ואידי פרים. ופס"ק דחגיגה א.ן. צ מפרש למאי נפקא מינה. החיצונה פרופה מן הדורים. אלס איפכא לא מנינו למיעבד סהא חיונה פרופה מן הכפון פנימית מן הדרוס דאס כן שמאלו כלפי ארון ואין זה דרך כבוד. ריב"א. והתניא משנגנו הארון כו'. הוה מצי לאינויי ברייתא (כ) ולקמן דלרון גלה לצבל דק"ל לךך משה טוטה דקמ"ב דהא שמיטתל הארון. מקלו של אהרן שקדיה ופרחיה. ממהי למה מוכיר ופרחיה וכלא גמל שקדים, ונראה כי מקאת הפרחים נשארו גמל גמלו שקדים ושאלרו פרחיס. אתיא שמה שמה. ואת' למה לי ג"ש הא כתיב (שמות טו, דן) ויניחוה אהרן לפני העדות, משמע שלעולם כריך שיאה דק"ל להאי תנא שאין מעבידין לפור חוזה לו קודם שיפור פנימה לו.

נקוט מיסא פלגא נידך, משמע דקאי אלעילי ואלעיל, וי"ל דפשיטא ליה דלא קאי אלס אלעילי וידוע מה שעמדי להיות פשוט לכו מנדכבי חנה אחרי אלהי נכו. או דר"באמ אידי ואידי פרים. ופס"ק דחגיגה א.ן. צ מפרש למאי נפקא מינה. החיצונה פרופה מן הדורים. אלס איפכא לא מנינו למיעבד סהא חיונה פרופה מן הכפון פנימית מן הדרוס דאס כן שמאלו כלפי ארון ואין זה דרך כבוד. ריב"א. והתניא משנגנו הארון כו'. הוה מצי לאינויי ברייתא (כ) ולקמן דלרון גלה לצבל דק"ל לךך משה טוטה דקמ"ב דהא שמיטתל הארון. מקלו של אהרן שקדיה ופרחיה. ממהי למה מוכיר ופרחיה וכלא גמל שקדים, ונראה כי מקאת הפרחים נשארו גמל גמלו שקדים ושאלרו פרחיס. אתיא שמה שמה. ואת' למה לי ג"ש הא כתיב (שמות טו, דן) ויניחוה אהרן לפני העדות, משמע שלעולם כריך שיאה דק"ל להאי תנא שאין מעבידין לפור חוזה לו קודם שיפור פנימה לו.

נקוט מיסא פלגא נידך, משמע דקאי אלעילי ואלעיל, וי"ל דפשיטא ליה דלא קאי אלס אלעילי וידוע מה שעמדי להיות פשוט לכו מנדכבי חנה אחרי אלהי נכו. או דר"באמ אידי ואידי פרים. ופס"ק דחגיגה א.ן. צ מפרש למאי נפקא מינה. החיצונה פרופה מן הדורים. אלס איפכא לא מנינו למיעבד סהא חיונה פרופה מן הכפון פנימית מן הדרוס דאס כן שמאלו כלפי ארון ואין זה דרך כבוד. ריב"א. והתניא משנגנו הארון כו'. הוה מצי לאינויי ברייתא (כ) ולקמן דלרון גלה לצבל דק"ל לךך משה טוטה דקמ"ב דהא שמיטתל הארון. מקלו של אהרן שקדיה ופרחיה. ממהי למה מוכיר ופרחיה וכלא גמל שקדים, ונראה כי מקאת הפרחים נשארו גמל גמלו שקדים ושאלרו פרחיס. אתיא שמה שמה. ואת' למה לי ג"ש הא כתיב (שמות טו, דן) ויניחוה אהרן לפני העדות, משמע שלעולם כריך שיאה דק"ל להאי תנא שאין מעבידין לפור חוזה לו קודם שיפור פנימה לו.

מסורת הש"ס

א) וצמנחמא פ' צשלח תניא אמר איסי בן יהודה ה' מקלחת אין להס הכרע שאת ארור מחר משוקדים וקם וגס צילקוט איתא על נטון כסדר שהן צמויין ועי' מוס' דהכא ד"ה שאת וכו' וגס צמוס' פסחים כא: ד"ה לכבוד וכו' ותוס' צ"מ סא. ד"ה קרי ציה העמיקין סוגיא דהכא על נטון שאת ארור מחר משוקדים וקם ועי' מוס' חולין קיד: ד"ה או ותוס' ע"ז לה. ד"ה מאל' ג. ספחים קיג: מילת פ' צשלח, א מגינה ו: ד) ונח' פריס', ס) ומולין י:י. ו) ופניעת כד: ו) ונקמן גד: ח) ואריות י:י. כריותה ה: אלדרי' פמ"א ועי' מוספתא פ"צ ה"ג ותוספתא דטוטה פ"ג ה"צן, ט) י"ל ואת כל, ו) תמר לג. כ) דלחיתא סההדרין ג, ד) ונע"ש מוס' לעיל לא: ד"ה ופשט ותוס' פסחים כא: ד"ה לכבוד ותוס' צ"מ סא. ד"ה קרי מוס' חולין קיד: י"ל ואת ומולין קיד: ד"ה או מוס' מגינה ו: ד"ה לפסוקן, ט) ונע"ש מוס' נדה לו: ד"ה איסי', ג) ונע"ש מוס' חולין י:י ד"ה כ"ג,

הגהות הב"ח

א) גמ' ותניא הוא יוסף איש הוצל: (ב) ישי"י ד"ה הגיע לצפון ומשנכנס לתוך חלל בית קדש הקדשים חלל פניו לדרום כי לכל רוח ורוח והבדדים היו ארוכים עד הפרוכת ווי ואורך אמתס וחצי של ארון ציניין הס"ד ואח"כ מה"ד מהלך לשמאלו כי והפוכות היטה הפרוכת עם הפרוכת הס"ד:

הגהות מהר"ב

הגהות מהר"ב
רנשבורג

א] רש"י ד"ה מהלך לשמאלו וכו' יאמר לו למזבח החלל כאן הס"ד ואח"כ ממחיל הדעון בין שני הצדים וכו'. וכו' הס"י:

תוס' ישנים

תוס' ישנים
שאת. דמשמע ליה דקאי אלס מטיצי (או שס שאת וי"ו) ויואל לשון סליחת עון או קאי אלס לא מטיצי והא לשון נשילות עון, וי"ו) ואי' וצירושלמי ע"ז פ"צ ה"ן דלמיט כסכוד עוד מקורא ונלחשתי לו, ז) וצני יעקב דאז מן השנה כשמעס או כשמעס וגו'. וקם העס. וקשה דכחלק סנהדרין א, צ] משמע (מדנר') יהושע דקאי אתריווייה דקדאמר אלס רומיסי את ר' יהושע מנין שהקצ"ה מחיה מתים וידוע מה שעמדי להיות, אמר להס הך שוכב עם אצומין וקם ודילמא וקם העס הזה חנה

נאמר במקלו של אהרן והנחתם באהל מועד לפני העדות אשר אועד לכם שמה, ונאמר בשמן המשחה ואל בני ישראל תדביר לאמר שמן משחת קודש יהיה זה לי לדורותיכם. ובמטה אהרן נאמר ויאמר ה' אל משה השב את מטה אהרן למשמרת לדורותיכם. **צבר** את הקטורת על גבי גחלים. תנן כמאן דאמר צוברה לאפוקי כמאן דאמר מפרזה. ובשמיטת עומר אחוריו למזרח ופניו למערב, וצובר הקטורת כלפי המערב שהוא פנים הבית, ולפיכך אומרים לו הוזה אל תתחיל מלפניך שמא תכווה מן השלהבת העולה ומן העשן.

חוצ מחוטמו טעור מדאטטריך והבא אל הבית (ויקרא יד) דרך ציאה אסרה תורה יציאה דרך אחוריו שמה יציאה כדלמר הכא דלע"ג דכתיב **ויאל אל המזבח** (ויקרא טו) **יואל** דרך אחוריו כתלמיד הנספטר מרבוט: **אל** המחתה של **צד פנים** שאותו **ראש המחתה אינו לצד ידו והולך ומושך ידה ומניח אידך**. מתחיל לצוברה צראש הפונה חוצה לצד ההיכל שהיא

חוצ מחוטמו טעור מדאטטריך והבא אל הבית (ויקרא יד) דרך ציאה אסרה תורה יציאה דרך אחוריו שמה יציאה כדלמר הכא דלע"ג דכתיב **ויאל אל המזבח** (ויקרא טו) **יואל** דרך אחוריו כתלמיד הנספטר מרבוט: **אל** המחתה של **צד פנים** שאותו **ראש המחתה אינו לצד ידו והולך ומושך ידה ומניח אידך**. מתחיל לצוברה צראש הפונה חוצה לצד ההיכל שהיא